

Andagt 14.s.e.trin (II)

Mål

at bære det tunge

Forløb

Læs Joh.5,1-15

Del en sten ud til hver konfirmand og bed dem om at lægge den i deres bukselomme.

Jesus fortæller om en mand, der efter 38 års lammelse bliver rask. I 38 år har han været bundet til sin bære, og nu kan han gå fri omkring. Man kunne forestille sig, at han Jesus ville sige til ham "lad din bære stå og gå". Men faktisk siger han det modsatte: "Tag din bære og gå." Hvorfor i alverden skal han tage sin bære med sig? Han har jo ikke noget at bruge den til længere.

Den sten, I har puttet i lommen vil I i begyndelsen kunne mærke hele tiden – den generer og er i vejen. Hvis I beholder stenen i lommen i mange uger, vil I med tiden ikke lægge så meget mærke til den. Den vil stadig være der, den vil stadig fylde det samme og have den samme vægt og tyngde, men I vil ikke hele tiden være opmærksomme på den og være forstyrret af den. En gang i mellem vil I støde til den og blive mindet om, at den er der. En gang imellem vil I af jer selv stikke hånden i lommen for at mærke den. En gang imellem er der nogen, der vil spørge jer om, hvorfor I har en sten i lommen. Og en gang imellem vil stenen føles større og tungere end den plejer, selv om det stadig er den samme sten. Sådan er det på en måde også med de svære og tunge oplevelser, vi bærer med os i vores liv. Vi kan ikke bare kaste dem fra os og lade som om, det ikke er sket. Det svære og tunge vil blive ved med at være en del af vores liv.

Den helbredte mand kan heller ikke bare lægge 38 års lammelse bag sig og fortsætte sit nye liv, som om intet var sket. Han må bære sin bære med sig som en del af det raske og frie menneske, han er nu.

Arbejdsmetode

Oplevelse og fortælling

Tekster

Joh 5,1-15